№ 65. Wtorek 20. Marca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na Gazetę Lwowską od 1. Kwietnia do 30. Czerwca 1866.

Ceny przedpłaty:

Dla miejscowych: Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym . . . . **4 zlr. w. a.**
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego) . . . . **2 „ „**
Dla zamiejscowych (z codzienną przesyłką pocztową): Gazeta wraz z Dziennikiem urzędowym . . . . **5 „ „**
Gazeta sama (bez Dziennika urzędowego) . . . . **3 „ „**

Za pojedynczą opłatą 7 centów od wiersza umieszczają się inseraty równocześnie w dwóch Gazetach urzędowych, polskiej i niemieckiej.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa nr. 370).**

☞ Zwraca się uwagę na to, że otwarta jest prenumerata na Gazetę samą (bez Dziennika urzędowego) **za połowę ceny.**

O ważniejszych wypadkach przynosi Gazeta Lwowska własne telegramy, a w ciągu obrad sejmu krajowego dodaje bezpłatnie stenograficzne sprawozdania.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Peszt, 20. marca. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych odczytany został projekt adresu w odpowiedzi na reskrypt królewski. Wielu deputowanych żądało przyjęcia jego bez debaty. Bartal miał całogodzinną mowę. Potem żądano imiennego głosowania i przyjęto przytem projekt. Jeden deputowany wstrzymał się od głosowania; 56 było nieobecnych. Wreszcie przystąpiono do debaty specyalnej i ukończono ją. Jutro nastąpią obrady, czy adres ma być oznajmiony izbie magnatów.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyżej podpisanym dyplomem raczył najmiłościwiej wynieść Dra. *Edwarda Kellermann*, galicyjskiego krajowego radzcę medycynalnego, przy przeniesieniu go na własną prośbę w stały stan spoczynku, do stanu szlachty austryackiej z tytułem i przydomkiem „Edler von Tuszow".

Część nieurzędowa.

Lwów, 20. marca.

Wspominana kilkakrotnie *konwencya wojskowa* między rządami Austryi i Mexyku została już temi dniami zawartą. Dnia 16go w południe udawał się poseł mexykański p. Barandiaran dla podpisania tego dokumentu do gabinetu hr. Mensdorffa. Konwencya ta jest — jak donosi *Debatte* — w ogóle tylko uzupełnieniem dawniejszej, gdyż postanawia, że w państwach austryackich mogą być urządzane werbunki aż do wysokości 2000 ludzi dla utrzymania w komplecie austryackiego kopusu ochotników. Werbunki te rozpoczną się wkrótce, gdyż inczej przypadłyby transporta w gorącej porze roku.

Dzienniki *lizbońskie* donoszą, że poseł portugalski w Madrycie zdał swemu rządowi sprawę z konferencyi, w której hiszpański minister spraw zagranicznych wynurzył zadowolenie rządu Królowej z postawy gabinetu lizbońskiego w prawie jenerała Prima. Nie czekając na żadne ze strony Hiszpanii przełożenia, Portugalia przedsięwzięła środki zdolne przyczynić się w wysokim stopniu do utrzymania porządku i spokojności w całéj Hiszpanii, środki te przyczynią się zarazem do ścieśnienia węzłów przyjaźni, istniejącej pomiędzy dwoma narodami sąsiedniemi.

Według zapewnień ministrów, stan oblężenia w Madrycie miał być zniesiony w upłynionym tygodniu Dotychczas telegraf nie zawiadomił nas o tem, ale za to doniós, że *Epoca* zapowiada zmianę osób w wyższych posadach wojskowych. Jenerał Ros d'Olona ma być przeznaczony na jeneralnego kapitana Kuby, w miejsce jenerała Dulce; na miejsce Olona jeneralnym dyrektorem piechoty przeznaczony jest jenerał Cordova, a jenerał Messina obejmie na powrót naczelnictwo sztabu jeneralnego.

Zdaje się iż przyjęcie, jakiego w izbie niższej doznał projekt reformy lorda Russela, podobał się opozycyi konserwatywnej. *Herald* jest w bardzo dobrym humorze i pewien siebie. Ani radykaliści ani ministeryaliści — tak sądzi *Herald* — nie pochlebiają sobie żeby zgrzybiały pierwszy minister dziecka tego swojego dochować się mógł. *Morning Post* mówi prawie w tym samym tonie. Większość w izbie niższej, jaką Earl Russel odziedziczył w puściznie po lordzie Palmerstonie, znikła, gabinet jego stoi na słabych nogach; grozi mu upadek. Zdanie *Timesa* w niczem się nie zmieniło. *Daily News* zaś pisze, że rozprawy na posiedzeniu z dnia 12. b. m. przynoszą zaszczyt oratorskiemu talentowi nowej izby, i powiedzieć o nich można że dobre były dla sprawy liberalnej, chociaż może nie dla bilu reformy. *Daily News* cieszy się z nagany jaką p. Lowe odebrał od pp. Fawcett i Bright. *Globe* jest zdania że położenie ministerium nie zostało zachwiane, że p. Lowe odegrał rolę bardzo śmieszną, że stanął w obronie skrajnych Torysów lepiej niż Torys jaki, nikogo jednak nie przekonał ze sam wierzy w obecne zdania swoje.

Listy z Londynu donoszą ze głównie uderzyły owe ustępy mowy Gladstona, w których wykazał potrzebę przeprowadzenia reformy zwolna, poprzestania na teraz na rozszerzeniu prawa głosowania, odłożenia zaś do przyszłej kadencyi racyonalniejszego podziału okręgów wyborczych. „Słowo to zaledwo wyszło z ust jego — pisze *Gazeta kolońska* — a zaraz p. d'Israeli wstrząsnął głową i zwrócił się z znaczącym wyrazem twarzy ku stronnikom swoim, co za nim siedzieli. Zdawało się iż coś w nim pękło; odezwała się w nim chęć walki, poznał słabą stronę swego przeciwnika. Z lewej i z prawej strony dało się słyszeć mocne szemranie. Uczciwi stronnicy reformy nie mogą się zgodzić na takowe postępowanie, bo ileż to rzeczy wydarzyć się może między pierwszym a ostatnim rozdziałem obrad?"

W każdym razie zanosi się na długie i namiętne rozprawy. W najlepszym razie bil, jak p. Gladstone sam powiedział, przed miesiącem lipcem izbie wyższej nie będzie mógł być przesłany.

Minister Gladstone zapowiedział w izbie niższej parlamentu, że przedłoży budżet dopiero po załatwieniu bilu reformy. Jest to niezwykła nowość w Anglii, albowiem budżet szedł zawsze na pierwsze miejsce w kolei wniosków rządowych w parlamencie; od niego bowiem zależało utrzymanie się gabinetu lub upadek. Postawienie bilu reformy na porządku dziennym przed budżetem świadczy, iż rząd nie na polu kwestyi budżetowej, lecz kwestyi reformy chce odnieść zwycięztwo lub porażkę. Tymczasem przyjaciele reformy, a mianowicie Bright, przyrzekli rządowi wsparcie, jakkolwiek bil nie idzie tak daleko, jakby oni sobie życzyli. Wszelako nie mając w tej chwili nadziei zyskania rozleglejszych ustępstw, poprzestają na tych, jakie im zapewnia bil, który wprowadzi około 400.000 nowych wyborców, a między tymi trzecią część ze stanu robotników. Z bilem tym wejdzie przeto w znacznej części wpływ demokratyczny do parlamentu.

Podług wiadomości z Paryża podniosła się teraz *liczba kandydatów do tronu rumuńskiego do siedmiu.* Są oni: Książę Amadeusz sabaudzki, książę Mikołaj nasawski, książę Alexander heski, książę koburski, który oddałby swoje Księstwo drugiemu synowi Królowej angielskiej, książę Fryderyk augustenburski, książę Napoleon i książę Lucyan Murat.

Sejm *szwedzki* obecnie zajmuje się roztrząsaniem budżetu wojny, według projektu rządowego o reorganizacyi armii. Projekt ten, przy zaprowadzeniu znacznych oszczędności, nadaje armii charakter bardziej narodowy. Rząd zamierza dać broń udoskonaloną stowarzyszeniom strzeleckim, które uważa za rodzaj gwardyi narodowej, i w tym celu nadałby im organizacyę wojskową, instruktorów i oficerów mianowanych przez Króla. Rząd zamierza w podobny sposób przekształcić marynarkę.

Petersburgski korespondent *Norda* zaprzecza, aby książę Mikołaj Leuchtenbergski miał zamiar ubiegania się o tron rumuński. Natomiast nie przestaje *Nord* w listach swoich paryzkich i petersburgskich występować przeciw rządowi w Bukareszcie. Nie wiadomy jeszcze dzień drugiego posiedzenia konferencyi paryzkiej, jakkolwiek baron Budberg już przed kilkoma dniami powrócił do

Paryża. Naznaczono to posiedzenie na sobotę, ale zapewne nie przyszło ono do skutku.

Z Grecyi nadchodzą ciekawe wiadomości o *strasznym wybuchu wulkanicznym* na wyspie Nea Kaimeni. Pierwsze symptomata wybuchu nastąpiły z początkiem lutego, i dotąd ponawiają się wybuchy od czasu do czasu z coraz większą gwałtownością. W miejscu wybuchu powstała formalna góra wulkaniczna, która rozpękła się w kilku miejscach i miota gradem ognistych kamieni.

Senat *washingtoński* przyjął 29 głosami przeciw 18 rezolucyę, która wyłącza reprezentantów południa od kongresu, dopokąd kongres nie uzna, że stany buntownicze dojrzały do reprezentacyi. Zgromadzenie republikańskie postanowiło stawić energiczny opór prezydentowi. Wydział armii izby reprezentantów zaleca rozwiązanie milicyi stanów południowych, ażeby zapobiedz ich reorganizacyi. Wniesiono też rezolucyę i odesłano do wydziału zagranicznego, która oświadcza, że dalsze używanie wojsk francuzkich w Mexyku byłoby naruszeniem słowa cesarskiego, danego izbom francuzkim.

Monarchia Austryacka.

Pięćdziesiąte trzecie i czwarte posiedzenie Sejmu krajowego dnia 19. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $10^1/_2$ przed południem. Obecnych posłów było 133. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu. Ostatnia petycya nosi liczbę 2283.

Następnie odczytano następującą interpelacyę *p. Kozłowskiego* do Wydziału krajowego: 1. Czy i z jakich powodów komisya centralna zapomóg odmawia osobom nienależącym do stanu włościańskiego udzielanie pożyczek? 2. Jeżeli to odmawianie dzieje się w skutek przewidywanego braku funduszów, czy i jakie środki obmyślił Wydział krajowy, ażeby udział w dobrodziejstwie ustawą z dnia 6. stycznia r. b. wszystkim nieurodzajem dotkniętym a zapomogi potrzebującym osobom ludności rolniczej zapewniony, uczynić dostępnym wszystkim niedostatkiem dotkniętym osobom, bez różnicy stanów?

P. Boczkowski oświadcza imieniem Wydziału krajowego, że komisya centralna zapomogi jeszcze w ciągu teraźniejszej sesyi przedłoży Sejmowi dokładne sprawozdanie z swojej czynności, w któremto sprawozdaniu znajdą interpelanci dokładną odpowiedź na stawione zapytania.

Przedłożono potem wniosek p. *Koczyńskiego*, ażeby Sejm uwzględniając świetną przeszłość i starożytne tradycye, a dziś coraz większy upadek stołecznego miasta Krakowa, mając przytem na uwadze łatwość komunikacyi i za pomocą kolei żelaznych i telegrafów, prosił Najjaśniejszego Pana o wydanie postanowienia, „że Sejm krajowy galicyjski zbierać się będzie na przyszłość na przemian raz w głównem mieście Lwowie, drugi raz w stołecznem mieście Krakowie.“ Poleca się przeto Wydziałowi krajowemu by zastanowiwszy się nad urzeczywistnieniem projektu, stosowne poczynił wnioski i takowe wraz z sprawozdaniem *podczas następnej kadencyi* Wysokiemu Sejmowi przedłożył.

Wniosek ten odesłany został wprost do Wydziału krajowego.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Zatwarnicki* sprawozdanie komisyi budżetowej o wniosku Wydziału krajowego względem usunięcia rubryki „Wydatki na podwody“ z budżetu krajowego na przyszłość, począwszy od roku administracyjnego 1866. Komisya wnosi następujący projekt do uchwały: „1) Dodatek podwodowy z funduszu krajowego ustaje na przyszłość z początkiem roku administracyjnego 1866. 2) Wszystkie dotyczące tego dodatku istniejące przepisy znoszą się.“

P. Gniewosz oświadcza się przeciw wnioskowi komisyi głównie z tego powodu, iż niepodaje w swojem sprawozdaniu, na jakie rubryki wydatków obrócona będzie kwota oszczędzona przy podwodach. Robi przytem uwagę że uchwała według wniosku komisyi niemogłaby wstecz obowiązywać, t. j. od początku roku. Wnosi przeto ażeby ten przedmiot zwrócić komisyi budżetowej, by przy przedłożeniu sprawozdania umotywowała należycie swój wniosek.

C. k. komisarz rządowy oświadcza, że opłacanie dodatku na podwody z funduszu krajowego na podwody oparte jest na podstawie legalnej mianowicie na najwyższem postanowieniu Cesarskiem z września 1852. Zwraca potem uwagę na to, że dodatki na podwody z funduszów krajowych istnieją we wszystkich krajach koronnych i wszędzie niemal daleko są znaczniejsze niż w Galicyi. W prawdzie Sejmowi pozostawiona jest wolność w tym względzie orzekać ale skutek może być ten, że skarb państwa tego wydatku na siebie nie przyjmie, a cały ciężar wtedy spadnie na gminy. W końcu oświadcza c. k. komisarz rządowy, że uchwała Izby chociażby zapadła według wniosku komisyi niemogłaby oddziaływać na przyszłość.

Za wnioskiem komisyi mówił jeszcze p. *Pietruski*, przeciw wnioskowi p. *Zahorojko*, poczem wniosek komisyi większością głosów został przyjęty i zaraz w trzeciem czytaniu ostatecznie uchwalony.

Przystąpiono potem do dyskusyi specyalnej nad projektem ustawy gminnej. Nim rozpoczęto dyskusyę, przedstawił ks. *Pawlików* wniosek, ażeby ze względu na ważność ustawy gminnej, dyskutowano i uchwalono pojedyncze paragrafy projektu w języku ruskim równie jak w polskim.

Hr. *Golejewski* wnosi, ażeby nad wnioskiem ks. *Pawlikowa* przejść do porządku dziennego.

Przy głosowaniu wniosek hr. *Golejewskiego* większością głosów został przyjęty.

W dyskusyi specyalnej, która zaraz potem nastąpiła, przyjęto 49 paragrafów według projektu komisyi. Poprawki stawione do niektórych paragrafów uchylono większością głosów. Wniosek hr. Adama Potockiego, ażeby nie pojedyncze paragrafy lecz pojedyncze działy projektu ustawy poddawano pod dyskusyę i głosowanie, został uchylony, również nie przyjęto wniosku p. Zyblikiewicza o prowadzenie dyskusyi nad rozdziałami. Poprawki stawiane przez mniejszość odnosiły się do radnych bez wyboru, do składu zwierzchności gminy, do wyboru zwierzchności gminy, do obowiązku przyjęcia wyboru, do zwołania rady, do kompletu do uchwał. Przyczem mniejszość po części zmierzała do zmian według przedłożenia rządowego.

Posiedzenie zamknięto o godzinie $2^1/_2$ po południu. Przyszłe posiedzenie zapowiedziane na 6tą godzinę wieczór. Porządek dzienny: Dalszy ciąg debaty nad ustawą gminną.

Drugie posiedzenie tego samego dnia zagaił Marszałek krajowy książę *Leon Sapieha* o godzinie $6^1/_2$ wieczór. Obecnych posłów było 130. Ze strony rządu c. k. komisarz rządowy radzca dworu p. *Possinger*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z poprzedzającego posiedzenia oznajmił Marszałek krajowy, że w uchwalonym statucie gminnym dla miasta Krakowa zaszła wątpliwość co do tłumaczenia ustępu lit. b) w paragrafie 17 tego statutu. Na przedstawienie Marszałka krajowego Izba przyjmuje takie tłumaczenie tego ustępu, iż Rada przyznawać ma przynależność do gminy tylko w tym przypadku, jeżeli kto prosi o przynależność, a gmina ma prawo w tym względzie orzekać.

Potem przystąpiono do dalszej debaty nad pojedynczemi paragrafami projektu ustawy gminnej, począwszy od §. 50. Następne paragrafy przyjęte zostały z uwzględnieniem tylko kilku poprawek mniejszej wagi według projektu komisyi. Z przyjęciem paragrafu 109 przyjęto całą ustawę gminną w drugiem czytaniu.

Posiedzenie zamknięto o godzinie $9^1/_4$ wieczór. Przyszłe posiedzenie we wtorek o godzinie 10tej przed południem. Na porządku dziennym: Specyalna debata nad ordynacyą wyborczą dla gmin i nad ustawą o obszarach dworskich.

Wiedeń, 18. marca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najj. Pan przyjmował wczoraj o godz. 10. przed południem pp. ministrów hr. Belcredi i Franka, następnie odbierał relacye pp. ministrów i miał konferencyę z ministrem spraw zagranicznych hr. Mensdorffem. Kontradmirał Tegetthoff przybywszy z Tryestu był także przyjmowany przez Najj. Pana.

Jego ces. Mość Arcyksiążę Ludwik Wiktor przybędzie tu we czwartek z Salzburga i zabawi w Wiedniu przez święta Wielkiej nocy. Pałac Jego Ces. Mości na placu Schwarzenberga ma być ukończony w sierpniu b. r.; ma on od frontu 18 sążni długości. Jego Ces. Mość zamieszka w tym pałacu z początkiem września.

Jego król. Mość Książę Filip wirtembergski wyjeżdża dziś z małżonką do Anglii.

Jego C. M. W. Książę rosyjski Mikołaj odjechał wraz z orszakiem przedwczorajszym tryestyńskim pociągiem wieczornym do Wenecyi. Ich Ces. MM. Arcyksiążęta Albrecht, Wilhelm i Leopold towarzyszyli W. Księciu do dworca kolei. Jeżeli stan zdrowia W. Księżnej polepszy się, to W. Książę powróci do Wiednia i zabawi tu przez dni kilka. Poseł rosyjski hr. Stackelberg i atachés poselstwa znajdowali się także w dworcu kolei.

Jego król. Mość Książę Adolf nassauski odbierał przedwczoraj odwiedziny tu obecnych Arcyksiążąt a wieczorem znajdował się na przedstawieniu w teatrze opery. Wczoraj Jego król. Mość zwiedzał arsenał artyleryi gdzie był przyjmowany przez Jego C. M. Arcyksięcia Wilhelma.

Hr. Chambord z małżonką przybędzie tu jutro z Wenecyi i zamieszka w Frohsdorf.

Wczoraj o godz. 1. w południe odbyła się pod prezydencyą p. ministra stanu rada ministeryalna z udziałem wszystkich pp. ministrów.

(Traktat pocztowy z Rosyą.) Wydany przedwczoraj dziennik ustaw państwa ogłasza traktat pocztowy zawarty między Austryą i Rosyą na dniu 9. lutego 1866. Traktat ten obejmuje z jednej strony Cesarstwo austryackie i Księstwo Liechtenstein, gdzie rząd austryacki prowadzi administracye poczt, z drugiej zaś strony Cesarstwo rosyjskie z Królestwem Polskiem i W. Księstwem finlandzkiem. Odnoszące się do komunikacyi austryackiego terytoryum pocztowego z Rosyą postanowienia traktatu mają być w równej mierze zastosowane do komunikacyi terytoryum niemieckiego związku pocztowego z Rosyą, o ile pośredniczą w niej poczty austryackie. Porto od listów między ces. rosyjskiem i ces. austryackiem terytoryum pocztowem postanowione jest za listy między ces. rosyjskiem terytoryum pocztowem a ces. austr. prowincyami sąsiedniemi, Galicyą, Bukowiną i wschodnią częścią Szlązka, jeżli korespondencya pochodzi z ces. rosyjskiego pogranicznego zakładu pocztowego, lub przeznaczona jest do takiego zakładu pocztowego: od pojedyńczego

frankowanego listu na 10 centów, od pojedyńczego niefrankowanego listu na 15 centów; jeżli zaś korespondencya pochodzi z innego ces. rosyjskiego zakładu pocztowego lub przeznaczona jest do takiego zakładu: od pojedyńczego frankowanego listu na 15 c., a od pojedyńczego niefrankowanego listu na 20 c. Od listów między ces. rosyjskiem terytoryum pocztowym i innemi częściami anstryackiego terytoryum pocztowego, jako też wszystkiemi temi krajami niemieckiego związku pocztowego, których korespondencye z Rosyą przesyłane bywają za pośrednictwem poczt austryackich, wynosi porto od pojedyńczego frankowanego listu 20 c., a od pojedyńczego niefrankowanego listu 30 c. Za normę pojedyńczego listu przyjęto wagę 15 gramów, odpowiednią 1 łutowi wyłącznej wagi celnej i $1^1/_4$ łutowi wagi rosyjskiej. Za listy ważące nad 15 do 30 gramów płaci się podwójne, nad 30 do 45 gramów potrójne porto i tak dalej.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu kroackiego z dn. 17. marca przyjęto przedstawienie do Jego ces. Mości względem wynagrodzenia za dziesięciny kapitułom katedralnym w Riece i w Madrusie.

Do rozważenia podań odnoszących się do sprawy serbskiej wysadzono komitet z siedmiu członków złożony. Do komitetu wybrani zostali: Dr. Subotic, Dr. Racki, Prica, Perkowac, Kuslan i biskup Gruic.

Sejm postanowił uchylenie w Kroacyi i Slawonii postępowania ugodnego, rozporządzeniem ministeryalnem z dn. 12. maja zaprowadzonego. Następnie wyrażono w protokole podziękowanie izby obu prezesom. Po zamknięciu posiedzeń udała się deputacya do Bana dla zrobienia wizyty pożegnalnej. Kancelarya sejmowa zostaje w swej czynności. Posiedzenia sejmu rozpoczną się w dn. 1. maja.

Na posiedzeniu sejmu węgierskiego z dn. 17. marca prezes zapowiedział nadejście protokołów wyborczych deputowanych siedmiogrodzkich, co właśnie przybyli, hrabiego Gotharda Kuna, Franciszka Ocskaya i Gabryela Tolnego. Następnie sprawdzono bez rozpraw wybory deputowanych siedmiogrodzkich: Karola Tormy, Mojżesza Berdego. Józefa Horzu, Daniela i Alexandra Dozszów, barona Zygmunta Szenkereszty, Grzegorza Turs, Stefana Kemeny, Dominika Teleki, hr. Alexandra Bethlen. Władysława Tiszy. Karola Huszara, Józefa Zeika, Mikołaja Gaala, hr. Jana Beczö, hr. Jana Bethlen. Mikołaja Szolgi, hr. Emerycha Miko i Alexandra Nagy, tudzież barona Alexandra Vaya z powiatu Megyesowskiego. — Po relacyi komisyi budżetowej postanowiono dodać sześciu Siedmiogrodzianów do komisyi diariuszowej. Następnie złożono głosy gwoli nowego obioru komisyi weryfikacyjnej, rezultat będzie oznajmiony w poniedziałek. Odczytano potem powtórnie reskrypt sejmu kroackiego i postanowiono wybrać do sprawy kroackiej deputacyę krajową, w której wziąść mają udział obie izby w zwykłym stosunku, to jest, że $^2/_3$ części członków deputacyi wybrani być mają z pośród izby deputowanych, $^1/_3$ część zaś z izby magnatów.

Na wniosek Deaka deputacya nie odbierze żadnej instrukcyi, ma ona tylko trzymać się zasady integralności korony węgierskiej, to zaś, na co się deputacya zgodzi, obowiązywać będzie dopiero po zatwierdzeniu przez sejm. Następnie odczytano reskrypt komitatu syrmijskiego, donoszący o prośbie do Najjaśn. Pana podanej, ażeby Najjaśn. Pan uchwały kongresu serbskiego z roku 1861 podać raczył do wiadomości sejmów węgierskiego i kroackiego; dołączona do tego jest prośba do sejmu o poparcie zwołania tegoż kongresu. Reskrypt ten będzie wydrukowany, rozdany następnie na porządku dziennym umieszczony. W końcu odczytano wnioski względem wysadzenia komisyi do kwestyi narodowości, wnioski te w zasadzie przyjęto z tym dodatkiem, iż po ukończeniu rozpraw nad adresem, komisya programowa, wysadzić się mająca, złoży opinię swoją co do składu komisyi w mowie będącej.

Na posiedzeniu sejmu czeskiego z dnia 17. marca dep. Wolfram interpelował rząd względem wypadków w Schüttenhofen, pytając, czyli naczelnik tamtejszy powiatowy nie miał żadnej wiadomości o rozruchu wybuchnąć mającym, jeżeli zaś o nim wiedział, jakich środków użył dla zapobieżenia rozruchowi, i dla czego środki te żadnego skutku nie odniosły? Hr. Łażańsky odpowiedział, iż namiestnictwo użyło natychmiast środków właściwych. Starosta w Pisek wypełnił zupełnie swoją powinność i wezwał niezwłocznie pomoc wojska. Toczy się właśnie śledztwo i gdyby gdziekolwiek okazała się niedbałość, prawu stanie się zadosyć. Hr. Łażański wyjaśnia użyte środki: ogłoszenie prawa doraźnego, dyslokacya wojsk, dodając, iż jest upoważniony do rozciągnienia prawa doraźnego i na inne obwody.

Włochy.

Florencya, 14. marca. *(Wojenne pogłoski. — Różne wiadomości.)* Mówią, że odbyła się rada wojenna pod prezydencyą Króla, na której postanowiono zwołać pod broń drugą kategoryę konskrybowanych z lat 42, 43 i 44, tudzież pierwsze i drugie kategorye z lat 45 i 46. Dzienniki nic o tem nie donoszą, wiadomość więc ta potwierdzenia potrzebuje. Mówią, że Król na owej radzie był bardzo wojennego ducha i wyraził się o tem z zapałem. Mówią też, iż część garnizonu tutejszego skonsygnowana jest w koszarach, obawiają się bowiem demonstracyi Mazzinistów. Republikanie i inni malkontenci gotować mają uroczysty obchód imienin Garibaldego i Mazziniego. Pojawiają się już często obelgi wyrządzone wojskowym i urzędnikom piemonckim w ministeryum wojny, co złym już jest znakiem.

. Wczoraj książę Napoleon był obecny na posiedzeniu izby deputowanych, które skończyło się bardzo spokojnie. Za pojawieniem się Jego ces. Wysokości jenerał Lamarmora, margrabia Pepoli i p. Ratazzi pospieszyli powitać dostojnego gościa. Dziś prezes rady ministrów daje wielki obiad na cześć urodzin Króla; książę Napoleon będzie na tym obiedzie.

Dziennik *Appenino* pisze pod rubryką kronika miejscowa co następuje: Faktem jest, że część ludu florenckiego z niepojętego nieporozumienia nowo przybyłych ciągle źle przyjmuje. Dziś nawet z bolem zapisać musimy gwałty na Piemontanach. Odwołujemy się nie do pretury, jak inne dzienniki, bo pretura zwykle w podobne sprawy miesza się w ten czas, kiedy już jest za późno, ale odwołujemy się do wrodzonej grzeczności ludu florenckiego i na święte prawo gościnności, którym każdy Włoch, w każdem mieście włoskim przyjęty być powinien.

Ogłoszenie na rogach ulic rozlepiono, iż w dniu 19go b. m. odbędzie się meting na cześć wyboru Mazziniego jako członka izby deputowaaych.

Niemcy.

Kassel, 14. marca. Uchwała stanów hesko-elektoralnych na tajnem posiedzeniu przed odroczeniem powzięta, opiewa jak następuje:

1. Stany oświadczają w obec położenia kraju, że rząd krajowy, wbrew konstytucyi, w brew postanowieniu sejmu związkowego z dnia 24. maja 1862 roku, wbrew słowu Książęcemu, odmawia krajowi pełne przywrócenie praw jego. Rząd krajowy pomimo nieustannych napomnień reprezentacyi kraju zaniedbuje ciągle interesa moralnej pomyślności kraju. 2. Zgromadzone strony protestują przeciwko niezawodnym skutkom takiego nierządu. 3. Zromadzone stany postanowiły zaskarzyć byłego ministra sprawiedliwości Pfeifera, tudzież obecnego ministra sprawiedliwości Abbée o naruszenie konstytucyi, to jest przez nieodwołanie prawa tymczasowego z roku 1851, którem usunięty został udział stanów przy obsadzeniu wyższego sądu apelacyjnego, przyjmują zredagowany już akt zaskarzenia i polecają wydziałowi stanowemu jego wykonanie.

Karlsruhe, 15. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych była mowa o kwestyi szlezwicko-holsztyńskiej. Na wniosek motywowany dep. Kniesa izba oświadczyła, iż ostateczną o Księstwach decyzyę, bez zezwolenia ludności, uważa za niemożliwą, że ludność ta nie powinnaby być dłużej pozbawiona prawa ostatecznego uregulowania stosunków swych prawno politycznych. Minister baron Edelsheim odwołał się do dawniejszej polityki rządu w tej sprawie i dodał, iż rząd spodziewa się, że wewnętrzne urządzenie Szlezwiku i Holsztynu załatwione będzie w sposób odpowiadający interesom i życzeniom tego kraju, tudzież interesom i życzeniom Niemiec. Więcej o tej sprawie na teraz powiedzieć nie można.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym). Fałszywe świadectw. Donosiliśmy w Nr. 263 naszej Gazecie z r. z., że na jednej z rozpraw ostatecznych w tutejszym c. k. sądzie krajowym d. 13. listopada 1865 świadek Tabak Fischel, machlerz ze Lwowa, 53 lat, ojciec 4 dzieci izraelita, który na korzyść obżałowanego złożył fałszywe świadectwo, został na wniosek prokuratoryi państwa natychmiast uwieziony Tenże stawał przed sądem d. 17. b. m. (prezyd. radzca sąd. kraj. p. Kolasiński, oskarz. zastępca prok. państwa p. Lidl, obrońca p. adw. kraj. Dr. Hoenigsmann) i zgodnie z wnioskiem prokuratoryi skazany został na 14 dni więzienia zaostrzonego postem w każdym tygodniu (prokuratorya proponowała 6 miesięcy) i przyjął wyrok.

Podpalenie. W nocy z 7. na 8. czerwca 1865 wybuchł pożar w gmachu c. k. urzędu powiatowego w Cieszanowie i przy gwałtownym wietrze tak się rozszerzył, że zniszczył większą część miasteczka. Szkoda wynosiła przeszło 20.000 złr. Mieszkańcy pogrążeni w najgłębszym śnie zaledwo życie uratować zdołali a i to nie bez niebezpieczeństwa. Z śledztwa i zeznania świadków pokazało się, że ogień nie mógł wybuchnąć z przypadku. Jedna z aresztantek słyszała, że ktoś przechadzał się po dziedzińcu i widziała światło jakby od zapałek, poczem wkrótce przed oknami aresztu dał się widzieć pożar -- a na krzyk tej aresztantki, otwarto aresztą i więźniów wyprowadzono. O podpalenie obwiniony jest właściciel gruntu i rzeźnik w Cieszanowie Stanisław Garbaszewski v. Garboliński, 50 lat liczący, ojciec 1 dziecka, obrz. gr. kat., już karany kryminalnie za kradzież i znany jako człowiek mściwy, który z urzędem powiatowym często miewał do czynienia i jak świadkowie zeznają, groził urzędnikom na kilka tygodni przed pożarem, „że ich wykurzy." Dnia 6. czerwca 1865 urząd powiatowy skazał G. za targnięcie się na c. k żandarmeryę na 3 miesiące ścisłego aresztu, G. zapowiedział rekurs, i d. 7. czerwca szukał pisarza, któryby mu rakurs napisał, ale jednak zaniechał tego i dał się słyszeć z pogróżkami przeciw urzędnikom i żandarmom mówiąc, że go „popamiętają." Na podstawie tych i innych ważnych poszlaków mianowicie zachowania się podczas pożaru, którego sprawcą uznała go także opinia publiczna, prokuratorya państwa na rozprawie ostatecznej w d. 12., 13., 14., 15. i 16. b. m. wniosła przeciw G. zaskarzenie o podpalenie (prezyd. radzca sąd. kraj., p. Jorkasz, oskarzyciel zastęp. prok. państwa p. Lewicki, obrońca p. adw. kraj. Dr. Hoenigsmann) i proponowała dożywotnie więzienie. Sąd uwolnił G. dla braku dowodów lecz tenże zapowiedział rekurs równie jak prokuratorya państwa.

(Nieszczęsny wypadek.) W Narajowie, w powiecie Brzeżańskim, włościanin Jakim Maruszczak wioząc drzewo z lasu dnia 10go b. m. poniósł śmierć przygnieciony wozem, który wywrócił się na niego.

Ostatnia poczta.

Peszt, 12. marca. W kołach świadomych rzeczy zapewniają, że nad spodziewanie nastąpią gorące debaty z powodu uchwały konferencyi prawicy, i że Bartal, będzie miał mowę dla wyjaśnienia reskryptu. Mowców zapisało się 21; pierwszy wystąpi Emeryk Csengery. Eötvös i Tisza wniosą mocye względem przyjęcia projektu *en bloc*.

Paryż, 18. marca. Cesarz przyjmował wczoraj rosyjskiego posła barona Budberga na prywatnej audyencyi.

Berlin, 18. marca. Król pracował dziś z hrabią Bismarkiem, z ministrem wojny Roomer i z przywołanym z Szlezwiku komisarzem cywilnym baronem Zedlitzem.

Bukareszt, 18. marca. Dekret rejencyi przedłuża sesyę izb do 17. kwietnia.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. marca.

Hotel George: PP.: Mysłowski Antoni, z Koropca. — Ochocki Józef, Wierzbowie.
Hotel europejski: Augustynowicz Bron., z Woszczanic. — Dybowski Z., z Równi. — Pierzchała Ig., z Uszkowic.
Hotel Langa: Zaręycki Alex., z Chotylubia.
Hotel angielski: Soroczyński Rom., z Choronowa.
Hotel Kuhna: Pohorecki Alex., z Horpina.
Hotel krakowski: Hr. Branicki Alex., z Rosyi. — Markowski Wład., z Kijowa. — Teczyński Tad., z Kobylan. — Wanka T., c. k kap., z Stanisławowa. — Bielecki Kl., c. k. podporucz., z Tarnopola.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. marca.

PP.: Hr. Dzieduszycki Stan, do Niesłuchowa. — Kalitowski Antoni, c. k., prz. obw., do Żółkwi. — Pöltenberg Leopold, c. k. radzca finans, i Köp Kaj., jener. insp. kol K. L., do Wiednia. — Offenheim Wiktor, jener. dyrek. kol. K. L., do Czerniowiec. — Murza-Dzambojski Kaj., c. r. podporucznik, do Husiatyna. — Senkowski F., c. k. podporucz., do Wyteżna. — Skarzyński W., do Suszyc wielkich. — Gunol F., c. k. porucznik, do Jarosławia.

T E A T R.

Dziś (przed. niem.) **„Das Mädchen von Elisenzo,“** operetka komiczna w 1 akcie, **„Prinz Eugen der Edle Ritter,“** poema dramatyczne w 1 akcie, **„Salon Pitzelberger,“** operetka w 1 akcie.

Jutro (przed. polskie) **„Pożar w klasztorze.“** komedya w 1 akie. **„Junacy czyli portret pani Putyfarowej,“** operetka komiczna w 1 akcie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek wiatru	siła	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.22	+ 3 4	93.7	poł.-zach	sł.	pochmurno
2 god. po poł.	321.28	+ 6 1	83 9	zachodni	„	pogoda
10.god.wiecz.	32.134	+ 3.0	82 8	„	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 19 marca.		gotówka zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w 1 austr.	4	87	4	93
Dukat cesarski	„	4	89	4	95
Półimperyał zł. rosyjski	„	8	50	8	63
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	56	1	59
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„	1	52	1	54
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	62	68	62	92
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	65	21	66	04
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	63	67	64	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	62	—	62	75
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		152	50	155	67

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 19. marca	złr.	kr.
5% Metaliki	60	05
5% pożyczka narodowa	62	45
Losy z 1860 roku	77	50
Akcye banku wiedeńskiego	719	—
„ „ kredytowego	138	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	103	40
Srebro	102	50
Dukat pojedyńczy	4	93

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	56.25	56.35
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.10	99.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	62 80	62 90
od kwiet. do paźd. po 5%	62 75	62.85
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68 —	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	60 10	60.20
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60 25	60.40
dtto po $4^1/_2$%	53 —	53 50
dtto. „ 4%	47 50	48.—
dtto. „ 3%	35.25	35 75
dtto „ $2^1/_2$%	29 50	31.50
dtto. „ 1%	11.80	12.—
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	140 50	141.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	140 50	141 —
Przez. do wył. z r. 1854	75 —	75.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	78.30	78.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87.40	87.60
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	71.10	71.20
Renty Como po 42 lir. aust.	16 —	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	55.—	57.—
„ $4^1/_2$%	53.—	53.50
„ 4%	47 —	47.50
„ $3^1/_2$%	40 —	40.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2^1/_2$%	53.—	55.—
„ $2^1/_4$%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
„ $1^3/_4$%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ $4^1/_2$%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)		
Niższej Austryi	80.—	80.50
Wyż. Austr.	80.50	81.—
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	79.50	80.50
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86 —
Tyrolu	95.—	98.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Węgier	65 75	66.25
Banatu Tem.	62 50	63.50
Kroacyi i Slawonii	65.75	66.50
Galicyi	63 70	64 —
Siedmiogrodu	60.25	60.75
Bukowina	61.75	62.50
Z klauzulą wylos. w r. 1867	62.—	62.50
Banat Temesz.	61 25	61.50
Lomb. wen. poż. z r. 1850	83.—	85.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ $3^1/_2$%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
„ $2^1/_2$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ $1^3/_4$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ $2^1/_2$% „ 100 „	18.—	19.—
„ $2^1/_4$% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ $1^3/_4$% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	723.—	725.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	139.30	139 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	555.—	560 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	69 50	70.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1498.—	1500.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	162.—	162.20
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	165.75	166.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	115.—	115 50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	154.60	154.80
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	71.—	72.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	137.—	137 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	105 50	106.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	670.—	680. —
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	250.—	254.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	160.—	105
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	443. –	445. –
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	205.—	208.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	—.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360. –

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104 50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	96 30	90.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.20	86.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	61 50	62.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.—	74 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95.50	96 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	74.—	76.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	68.50	69 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	102.—	103.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	90.50	91.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	84.—	84 50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	80.—	81.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	78.—	79.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	74.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	82.—	83 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Lloyda za 100 zł.	87.50	88.50

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	112.50	113.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	78.50	79 50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	47.—	47 50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	75.—	78.—
Salma „ 40 „ „	26.50	27.—
Palffiego „ 40 „ „	22.50	23 —
Clarego „ 40 „ „	23 50	24 —
St. Genois „ 40 „ „	21.—	21 50
Windischgrätza 20 „ „	15.50	16.—
Waldsteina 20 „	18.75	19 25
Keglevicha 10 „	13.25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	86 —	86 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	85.90	86 20
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.30	76 40
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	102.90	103 25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	40.90	40 95
Paryż za 100 fr.	41 —	41.—
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	$4.89^1/_2$	$4.90^1/_2$
dtto. pełnej wagi	$4.89^1/_2$	$4.90^1/_2$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$8\ 24^1/_2$	8 26
Rosyjski imperyał	8 40	8.45
Talar związkowy	1.53	$1.53^1/_2$
Srebro	101.90	102.—
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50 c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.